



MAMUTOVE NOVIČKE

Mesečni informator Mamutovega stega – Kamnik 1

letnik I., številka 6, 15. 3. 2013

publikacijo uredil: Tomi, Napredni eko sokol, uredniški odbor: voditelji Mamutovega stega

spremljajte nas na:

kamnik1.skavt.net in

facebook.com/mamutov.steg.9

pišete nam lahko na:

kamnik1@skavt.net

Pomlad je tu

Zima je bila dolga in zasnežena, kot že dolgo ne. Dala nam je mnogo radostnih trenutkov na snegu, radi smo jo imeli, a zdaj je spet prišel čas za nov začetek, za pomlad in njeno mladostniško razposajenost po zelenih travnikih.

Za tiste, ki imajo radi takšne ali drugačne mejnike, da začnejo nekaj novega, se ponuja priložnost za nov začetek tudi v osebem življenju. Pomladni čas se simbolično začenja tudi z Veliko nočjo.

A veliki dogodki niso nujno potrebni za velike spremembe. Primeren je lahko prav vsak dan, tudi tale trenutek, ravno zdajle. »Sleherni dan nam je podarjen trenutek, v katerem je mogoče spremeniti vse tisto, kar nam trati srečo. Kdor se posveti dnevu, ki ga živi, odkrije čudežni trenutek. Lahko je skrit v tisoč in eno stvar, ki se nam zdi enaka kot vselej. Čarobni trenutek dneva nas primora, da se spremenimo, da pričnemo iskati svoje sanje. Trpeli bomo, preživljali težke trenutke, se srečevali z mnogimi razočaranji. A vse je minljivo in v prihodnosti se bomo vsega spominjali polni vere in ponosa.

Gorje pa tistemu, ki si ne drzne tvegati! Morda nikdar ne bo razočaran, nikdar prizadet, morda nikdar ne bo trpel, kot trpijo tisti, ki sanjajo in sledijo svojim sanjam. A ko se ozre na svoje življenje, zakaj vedno se oziramo, bo zaslišal svoje srce, ki mu bo govorilo: Kaj si storil s čudeži, ki so bili posejani po tvojih dnevih? Kaj naredil s talenti, ki so ti bili zaupani? Globoko v jamo si jih zakopal, kajti bal si se izgubiti. Glej, tukaj je tvoja zapuščina: prepričanje, da si zapravil svoje življenje. Gorje tistemu, ki bo slišal te besede, kajti takrat bo začel verjeti v čudeže, a čarobni trenutki njegovega življenja bodo za vselej minili« (*Paulo Coelho*).

Ne dovolite si, da bi čarobni trenutki minili, ne da bi jih izkoristili. V skavtski družbi imate za to več kot dovolj priložnosti.

Napovednik dogodkov

datum	kaj	kje	za koga
16. 3.	srečanje vseh slovenskih voditeljev bobrčkov	skavtska soba	voditelji BB
22. 3., 17:00-19:00	srečanje bobrčkov	skavtska soba	BB
23. 3., 8:30	srečanje stega, sledi srečanje IV s PP	pred skavtsko sobo	vsi
13. 4.	orientacija Sever	na Homcu	četa, nopp, klan

- **Zbiranje plastičnih zamaškov** – Ne pozabite, zbirali jih bomo celo letošnje skavtsko leto. V zadnjem mesecu smo **zbrali še 1 dodatno ogromno vrečo, torej smo do zdaj zbrali že kar 9 ogromnih vreč!** Zamaške zbiramo za nakup bionskih protez za **Dejana Grilja** iz Vranskega (več na <http://www.dejangrilj.si>), ki nas bo v kratkem tudi obiskal in predstavil svojo zgodbo.

Zgodilo se je ...

- **Zasedanje Sveta ZSKSS** – Svet ZSKSS je najvišji organ naše skavtske organizacije. Lahko bi rekli, da gre za nekakšen skavtski parlament, v katerem ima vsak steg dva svoja predstavnika – delegata, nekakšna skavtska poslanca, ki ju steg izvoli za dobo treh let. Svet zaseda oz. se sreča 2x letno, vedno v 2. vikendu v novembru in 2. soboto v marcu. Na njem tečejo pogovori in se sprejemajo uradni sklepi o najbolj pomembnih zadevah naše skavtske organizacije. Tokratno zasedanje, v soboto, 9. 3., je bilo med drugim zelo pomembno za našega stegovodjo, **Miha Klobčarja**, saj mu je bila dodeljena čas, da je bil predsednik delovnega predsedstva, ki je tokratni Svet vodilo. Svet ZSKSS namreč nima svojega trajnega predsednika, tako kot ga ima državni parlament, če ponovno ponudimo takšno primerjavo.

- **Srečanje SKVO z NoPP** – V letošnjem letu smo dali velik poudarek na medsebojnem druženju in spoznavanju različnih starostnih skupin, običajno tistih, med katerimi so starostne razlike največje in ki se zaradi tega med sabo najslabše poznajo. Vsaka starostna skupina tako pripravi eno srečanje za drugo skupino, ter se tudi sama udeleži enega srečanja, ki ga zanjo pripravi spet neka druga starostna skupina.

Tokrat smo voditelji (SKVO) pripravili srečanje za noviciat (NoPP). Hoteli smo ga napraviti pristno skavtskega, zato smo se ne glede na vremenske okoliščine (dež, sneg) odpravili v naravo, k slapu Orglice, kjer smo kljub premočenemu lesu vseeno uspeli zakuriti ogenj in na njem speči tople sendviče, 'kruhke' (nekakšne pice), tvist ter banane z vročo čokolado. Da nas dež ni motil smo si spretno napravili tudi streho.

Druženje je bilo zabavno, predstavljalo pa je tudi nekakšen nenavaden uvod v spomladansko-poletno sezono piknikov. Prepričani smo, da smo letos bili resnično prvi :). (Kolaž fotografij se nahaja na zadnji strani novičk).

V objektivu – Zimovanja

Mesec februar je tradicionalno čas malega vrhunca skavtskega leta – zimskih taborov oz. zimovanj. Ta so tokrat bila resnično prava zimovanja, z ogromnimi kupi snega vsepovsod. Narava se je letos oddolžila za vsa leta nazaj, ko smo namesto zimovanj imeli 'zelenovanja' ali pač le 'zmrzovanja'. Na zimovanja so odšle štiri najstarejše starostne skupine, naši najmlajši pa bodo na svoje prvo pravo zimovanje počakali še eno leto, do zimovanja z volčiči. Kako so se imeli lahko v besedi in izboru fotografij preberete tu, na naši spletni strani <http://kamnik1.skavt.net> pa se nahajajo tudi slikovite fotogalerije iz treh zimovanj, kjer si lahko bolj temeljito pocedite slane.

Naša najmlajša starostna skupina, Kolonija Bobrov in bobrovk, na zimovanje sicer ni šla, je pa imela namesto njega prav posebno srečanje.

Naše zadnje srečanje bobrčkov, 22. februarja, sta popestrila dva pomembna obiska. Na svoj rojstni dan nas je obiskal sam **Robert Stephenson Baden-Powell** (krajše Bi-Pi), (ki ga je super upodobil **Tadej**) in nas poslal na potep po mestu, kjer smo z opravljenimi nalogami (boj za rutko, streljanje s kepami v lončke, opazovanje izložb, sestavljanje, štetje uličnih svetilk) pridobili novo fotografijo iz Bi-Pi-jevega življenja. Na koncu smo se ob zbranih fotografijah seznanili z življenjem Bi-Pi-ja.

V nadaljevanju nas sprejel naš stegovodja **Miha Klobčar**, ki nas je z zabavnimi in poučnimi nalogami popeljal po naši skavtski sobi, kjer so na steni predstavljene vse skavtske veje od volčičev, izvidnikov, popotnikov do voditeljev. Prejeli smo tudi nove majice, ki so porisane z zelo simpatičnimi bobri (zahvaljujoč naši **veverici Tik Tak**). Na koncu smo se posladkali s čokoladno torto, ki so jo naredili naši klanovci (članici katerega sta tudi naša **veverica Tik Tak** in **bober Pip**). Srečanje smo končali napolnjeni z novim znanjem o skavtinjah in skavtih Mamutovega stega in s polnimi želodčki zelo dobre torte :))) »Niti plačila, niti nagrade ne dobimo za služenje, toda prav to nas osvobaja. Ne delamo za delodajalca, temveč za Boga in za lastno vest.« Robert Baden-Powell. *Veliki bober Keo, tudi avtor fotografij*



Naša skoraj najmlajša starostna skupina, Krdelo Izpod treh gradov, je zimovalo od 22. do 24. 2. v Križevski vasi. Hribček nad mestom se je za tri dni prelevil v Pujsodol.

Ogromno veselje so nam prinesle enormne količine snega, **Mesuina** kuha, polnočno tekmovanje v izdelavi sneženih pujsov in improloga na zabavnem večeru. Malo manj pa smo bili navdušeni nad vstajanjem sredi noči, ko je volk ugrabil župana in nad pomivanjem posode. Vendar smo vse rešili z dobro voljo, ki je ni manjkalo!

Zdaj znamo speči tudi pujsa iz testa, rokovati z nožem, pripraviti ognjišče in zapeti kakšno novo pesem. Predvsem pa se zavedamo, da noben vihar in volk ne podreta pujsove hiške, če je grajena na trdnih temeljih.

Razšli smo se polnih prijetnih spominov, v pričakovanju zimskih počitnic. In veselo odpujsali domov. *Kača Kaja, avtorji fotografij: stari volkovi*



Srednja starostna skupina, Četa Kamenčki, je zimovala od 22. do 24. 2. na Trsteniku pri Kranju. Kako so se imeli lahko pogledate na naši spletni strani v obsežni foto galeriji, za pokušino pa vam prilagamo kolaž. Verjamemo, da vas bomo z njim prepričali, da si boste ogledali tudi ostale fotografije na spletni strani :). *Avtorji fotografij: voditelji čete*

Na petkovo popoldne, 22.2., smo se zbrali pred frančiškanskim samostanom, od koder smo se odpravili proti Trsteniku. Tam so nas voditelji sklicali na kup in nam povedali temo zimovanja – »Misija nemogoče«.

Dobili smo misijo, zvečer smo šli na pohod s čelkami, bilo je zabavno, veliko smo se kepali. Kasneje smo imeli še zabavni večer, igrali smo se igrice. Čez dan smo naredili še izkaznice agentov. Hitro smo zaspali.



Naslednji dan smo se zbudili z jutranjim tekom. Dopoldne smo imeli delavnice na snegu. Najprej smo z **Rokom** pregledovali sposobnosti vida ter delali snežake in se seveda ob enem tudi veliko kepali, nato smo imelo delavnico še pri **Joštu**, kjer smo se učili rokovanja z noži - špičili smo palice. Sledile so »GUME« - odšli smo do bližnjega hriba, po katerem smo se vozili s tremi velikimi traktorskimi gumami. To je bilo najbolj zanimivo in zabavno. V hišo smo prišli čisto premočeni, se preoblekli in pojedli kosilo.

Popoldne smo se učili Morsejeve abecede in cirilice. S Saro in Kajo smo delali kostume za večerno zabavo, nato pa smo odšli še na orientacijski pohod. Tam smo zelo zašli.

Sledil je zabavni večer (večerna zabava), ki je bila v spomin na našega ustanovitelja Roberta Baden Powella. Pili smo koktajle, bila je noč brez piska, zaspali pa smo okoli polnoči. Zjutraj smo vstali ob osmih, šli tečt, po stopnicah sem malo nerodno stopila in me še vedno gleženj malo boli. Po sveti maši smo imeli nalogo na zemljevid Slovenije nalepiti rutke na tisti kraj, od koder prihajajo. Bila je kar zahtevna naloga, a smo jo s pomočjo voditeljev uspešno rešili. Sledilo je pospravljanje hiše in odhod domov. *Nika*

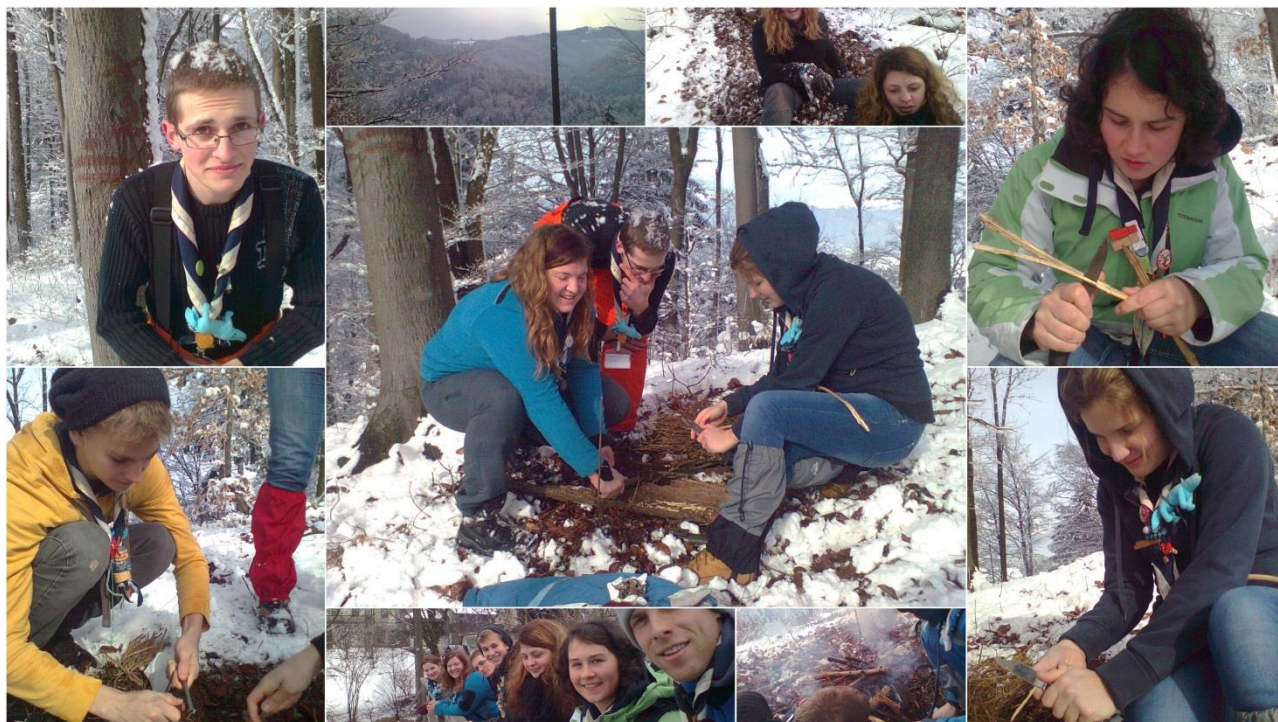
Skoraj najstarejša starostna skupina, Noviciat, je zimoval od 23. do 26. 2. v dolini Vrat. Kako so se imeli v sliki in besedi pa berite dalje.

In smo šli. Na zimovanje. 23. 2. 2013, v soboto zjutraj izpred frančiškanskega samostana. V Vrata, tista ki se nahajajo od Mojstrane proti Severni steni Triglava. Bolj natančno, do Mojstrane smo se pripeljali s kombijem in osebnim šoferjem, naprej pa smo krenili peš; do slapa Peričnik po shojeni poti, naprej pa po sveže zapadlem snegu, ki ga je bilo do kolen in več. Pot je iz horizontale prešla v kolena grizoč se klanec. Nahrbtniki so postali neverjetno težki, noge utrujene in v želodcih praznina. Sredi klanca smo zavili s poti in skuhali kosilo 'to go'. Nekoliko odpočiti smo nadaljevali s premagovanjem klanca in v že poznih popoldanskih urah prisopihali na vrh klanca. Do naše kočice pa je bilo še daleč, daleč in začelo je snežiti. Pod noč smo prispeli na parkirišče Aljaževega doma v Vratih in po neuspešnih poskusih iskanja kočice v metru sveže zapadlega snega in v snežnem metežu smo se odločili, da z iskanjem nadaljujemo naslednje jutro. Noč smo prespali v drvarnici neke druge kočice, ki se je nahajala ob poti nekoliko pred parkiriščem. Ponoči pa je snežilo ... in zjutraj smo se zbudili v več kot pol metra novozapadlega snega. **Aljaž** in **Janez** sta se odpravila v iskalno akcijo in po dveh urah prispela nazaj z razveseljivo novico. Spakirali smo stvari in odkorakali po že zgaženi poti do kočice in ugotovili, da smo se prejšnji večer zgubljali le 30 metrov stran, snežni metež in tema sta torej kljub čelkam opravila svoje.

In kočica je bila krasna, z razgledom naravnost na Triglav. Lepa, lična in urejena. In stranišče, ki smo ga po dolgotrajnem iskanju pod snegom končno našli in ga je bilo treba odkopati, prav tako. In stranišče je bilo prav tako z razgledom na Triglav. :) Preostanek nedelje smo si skuhali obilno večerjo, sušili oblačila in kurili, ter seveda spali. V ponedeljek smo imeli kviz in delavnico o BI-Plju, izdelovali smo obeske za na rutko, ter uživali v vremenu brez oblačka. V torek pa smo že v zgodnjih dopoldanskih urah naredili še zadnjo sliko pred kočico in krenili proti dolini. Pot seveda zaradi lažjih nahrbtnikov brez hrane ni bila tako težka in smo jo premagali še enkrat hitreje kot v nasprotni smeri. Vmes smo imeli merjascanje in končno nekoliko utrujeni prilezli v dolino, kjer se je po obilni pici življenjski duh spet vrnil v nas. Med petjem in dretjem smo počakali še na prevoz in tako polni novih dogodivščin odšli nazaj proti domu. Prehodili smo 24 kilometrov z gaženjem v snegu in s težkimi nahrbtniki v klanec ter ugotovili, da se je kljub naporom res splačalo. In imeli smo se 'najboljš'. :). *NoPP, tudi avtor fotografije*



Najstarejša starostna skupina, Klan A je to ...?! , je zimoval od 7. do 9. 2. v Bodovljah pri Škofji Loki. O tem, kako so se imeli, ste lahko prebrali že v prejšnji številki, fotogalerijo iz zimovanja pa si lahko pogledate na spletni strani. Tu pa vam za pokušino objavljamo le kolaž :) *Avtor fotografij: Tadej Uršič, Športni gams*



Za zaključek pa še kolaž fotografij iz druženja voditeljev in noviciata. Avtor fotografij: Erika Klemenc, Ustvarjalna veverica

